Ephraem <Syrus>; Assemani, Giuseppe Simone [Hrsg.]: Sancti Patris Nostri Ephraem Syri Opera Omnia: quae exstant, graece, syriace, latine; in sex tomos distributa; ad MSS. Codices Vaticanos aliosque castigata, multis aucta, Nova interpretatione, Praefationibus, Notis, variantibus Lectionibus illustrata: Nunc primum sub Auspiciis Sanctissimi Patris ... Pontifecis Maximi e Bibliotheca Vaticana (Tomus Primus Graece, Et Latine)

1732 Seite 286

XXVI.

Beatus, qui fructibus in Domino abundarit, ut sanctos Angelos sibi custodes habeat, sicut fructifera arbor a proprio custodiri solet agricola.

XXVII.

Beatus, qui cum prudentia spiritali mansuetudinem amat, & supplantari non se permittit a serpente improbo, cum spem suam in Domino bono & misericorde defixam habeat.

XXVIII.

Beatus, qui Sanctos honorat, & proximum diligit, & invidiam, qua Cain concitatus fratrem occidit, ex sua propellit anima.

XXIX.

Beatus, qui opere Tyrannum reprehendit, & a conspectu flammæ voluptatum non inhorruit: nam rore Spiritus sancti perfundetur anima illius.

XXX.

Beatus, qui menti suæ tenebrosam Diaboli nebulam offundi non est passus, neque dulci lumine, justorumque lætitia est privatus.

XXXI.

Beatus, qui oculis cordis illuminatus, semper contuetur Dominum: quoniam hic a cupiditatibus, cogitationibusque improbis liberabitur.

XXXII.

Beatus, qui bona & honesta amat colloquia, & pravos ac turpes detestatur sermones, qui corrumpunt mores bonos: quoniam non reddetur captivus maligni.

XXXIII.

Beatus, qui proximum suum admonet cum timore Dei, nec animam suam decipit,

A

Κϛ.

Μακάριος ὃς γέγονε κατάκαρπος ἐν Κυρίῳ, ἵνα φρουροὺς ἔχῃ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους· ὡς τὸ δένδρον τὸ ἔγκαρπον φρουρὸν ἔχει τὸν γεωργὸν τὸν ἴδιον.

ΚΖ.

B Μακάριος ὁ ἀγαπῶν πραΰτητα ἐν συνέσει πνευματικῇ, καὶ οὐκ ἐπτερνίσθη ὑπὸ τοῦ πονηροῦ Ὄφεως, ἐλπίδα ἔχων τὸν Κύριον τὸν ἀγαθὸν καὶ εὔσπλαγχνον.

ΚΗ.

Μακάριος ὁ τιμῶν τοὺς ἁγίους, καὶ ἀγαπῶν τὸν πλησίον, καὶ φθόνον ἐξορίσας ἐκ τῆς
C ψυχῆς τῆς ἰδίας, δι' ὃν Κάϊν ἀδελφοκτόνος ἐγένετο.

ΚΘ.

Μακάριος ὁ ἐν ἔργῳ ἐλέγξας τὸν τύραννον καὶ οὐκ ἔπτηξεν ἐκ προσώπου τῆς φλογὸς τῶν ἡδονῶν· δροσισθήσεται γὰρ αὐτοῦ ἡ ψυχὴ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

D

Λ.

Μακάριος οὗ οὐκ ἴσχυσε τὸ σκοτεινὸν νέφος διαβολικὸν ἐπιδραμεῖν τῷ νῷ, καὶ στερῆσαι τοῦ γλυκείου φωτὸς καὶ τῆς εὐφροσύνης τῶν δικαίων.

ΛΑ.

E

Μακάριος ὁ φωτισθεὶς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας, ἐνοπτριζόμενος ἀεὶ τὸν Κύριον· κουφισμὸν γὰρ ὁ τοιοῦτος ἐδέξατο τῶν παθῶν καὶ τῶν πονηρῶν λογισμῶν.

ΛΒ.

F Μακάριος ὁ ἀγαπῶν ῥήσεις καλὰς καὶ ἀγαθάς, καὶ μισῶν λόγους αἰσχροὺς φθοροποιούς, ὅτι οὐ γενήσεται αἰχμάλωτος τῷ Πονηρῷ.

ΛΓ.

Μακάριος ὁ νουθετῶν τὸν πλησίον φόβῳ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἠπάτησε ψυχὴν αὐτοῦ, φοβούμενος καθε-

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/ephraem1732-1/0534
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg